

Rondzendbrief 4 mei 2020

‘Want zondag is het Moederdag!’

In aanloop naar Moederdag komt er, als alles goed gaat, deze week elke dag een korte Rondzendbrief onder deze titel: “Want zondag is het Moederdag!” Het is sowieso de moeite waard om alle moeders in het zonnetje te zetten, maar juist in deze dagen is het helemaal goed om dat te doen. Gezinnen zitten thuis, en vaders en moeders moeten opeens hun kinderen thuisonderwijs gaan geven. Dat er heel veel op hen afkomt, is duidelijk. In deze week leven we toe naar een jeugddienst op 10 mei, en dat is nu eenmaal, toevallig of niet, Moederdag. Voor alle moeders, voor alle vrouwen die moeder hadden willen zijn maar het niet werden, voor alle oma’s en schoonmoeders, voor alle moeders die hun kinderen verloren zijn, voor al deze dragende krachten van onze samenleving en onze Exodusgemeente schets ik elke dag van deze week een moeder uit de Bijbel. Misschien levert het herkenning op, of juist ook niet. In welke moeder herken jij je het meest?

Eva

We beginnen natuurlijk met Eva, van het beroemde stel Adam en Eva. Maar wist je, dat dat haar *nieuwe* naam was? Eerst heette ze Mannine, zo staat het althans in de oudere vertalingen van de Bijbel, en zo staat het zo ongeveer ook in het Hebreeuws: een vrouwelijke man, de vrouw uit de man genomen (Gen. 2: 23).

Dan volgt het beroemde verhaal van de zondeval, en dan staat er, bijna ontroerend: ‘De mens (Adam) noemde zijn vrouw ‘Eva’, zij is de moeder van alle levenden.’ (Gen. 3: 20).

Dat is al bijzonder: ze is niet langer de afgeleide van de man, maar de bron van het leven. Ik denk dat veel vrouwen zich sowieso beter voelen bij de laatste beschrijving dan bij de eerste!

En dan, als Adam en ‘de Moeder Aller Levenden’ uit het paradijs verdreven zijn, krijgen ze een zoon. Maar wat voor één? Kaïn, jaja. Zij dacht, dat dat de Verlosser was die in Gen 3: 15 was aangekondigd, maar wat bleek? Die lieve oudste zoon was een moordenaar. Hij benam zijn jongere broer Abel het leven (Gen. 4: 8). Daar zit je dan als moeder. Heeft ze van Kaïn gehouden? Natuurlijk wel? Heeft ze getreurd om Abel? Absoluut!

Maar deze eerste moeder uit de Bijbel is wel direct een moeder van twee werelden: ze was moeder van een kind dat symbool staat voor het kwaad, en een kind

dat symbool staat voor het lijden en het verdriet.

Gelukkig krijgt ze nog een derde kind: Seth. En daarvan zegt ze, dat hij in de plaats is gekomen van Abel (Gen. 4: 25). En ach, ik wil dat voor een moment wel geloven, maar zou ooit het ene kind het andere kunnen vervangen?

Wat een leed en een verscheurdheid bij de Moeder van alle levenden!

Ik vraag me af hoeveel herkenning dat oplevert bij 'onze' moeders. Herkennen jullie iets van de ervaringen van de Moeder aller Levenden, Eva? Laat het me weten op jdevisser@exoduskerk.nl.

Tot de volgende keer!

Ds. Jan de Visser